

موانع بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون در باغهای زیتون شهرستان رودبار

فاطمه عسکری بزایه*؛ محقق بخش تحقیقات اقتصادی، اجتماعی و ترویج کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران.
اصغر طهماسبی؛ استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.
جعفر عزیزی؛ دانشیار گروه مدیریت کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی، رشت، ایران.
زهرا یوسفی؛ استادیار گروه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران.

پذیرش نهایی: ۱۳۹۸/۱۰/۱۰

دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۳/۰۹

چکیده

زیتون یکی از مهم‌ترین محصولات باغی استان گیلان و منبع درآمد حدود ۲۸۰۰ خانوار در شهرستان رودبار است که تولید آن به جزء در مرحله داشت شامل آبیاری و سمپاشی (سمپاشی ۱۰۰ درصد و آبیاری زیر ۱۵ درصد) به شیوه کاملاً سنتی و با هزینه‌های بالا صورت می‌گیرد. تولید سنتی ضمن کاهش کمی و کیفی محصول، افزایش هزینه‌های تولید، کاهش رقابت‌پذیری و در نتیجه کاهش درآمد کشاورزان را به دنبال دارد. پژوهش حاضر، به روش توصیفی-تحلیلی به شناسایی موانع بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون در باغهای زیتون شهرستان رودبار می‌پردازد. ابزار اصلی تحقیق مشاهده (بازدید از باغهای زیتون) و پرسشنامه‌ای محقق‌ساخته حاوی پنج بخش شامل ویژگیهای فردی باغدار، بخش اجتماعی، بخش اطلاعاتی و ترویجی، بخش فنی و بخش اقتصادی بوده است. جامعه آماری تحقیق شامل زیتونکاران شهرستان رودبار به تعداد ۲۸۰۰ نفر بوده است که از این تعداد ۳۸ نفر به عنوان جامعه نمونه انتخاب و مورد مصاحبه قرار گرفتند و در نهایت ۲۸۶ پرسنامه تایید وداده‌های آن در نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ وارد شد و خروجی‌های توصیفی و استنباطی به دست آمد. به طور کلی، یافته‌های تحقیق حاکی از چشم انداز نامناسب شرایط مکانیزاسیون به ویژه از منظر ویژگی‌های فنی و اقتصادی می‌باشد و نتایج حاصل از تحلیل عاملی، ۶ مولفه شامل آموزشی-ترویجی، سرمایه انسانی، نظام بهره‌برداری، اقتصادی، اجتماعی و فنی را از جمله عوامل تاثیر گذار بر مکانیزاسیون کشاورزی باغهای زیتون رودبار معرفی نموده است که می‌توانند نقش بازدارنده یا پیش‌برنده در این زمینه داشته باشند و حدود ۶۵ درصد از موضوع مورد بررسی را تبیین می‌نمایند. اصلاح تدریجی الگوی کشت و سامانه آبیاری و پی-ریزی ساختار مناسب مکانیزاسیون به عنوان راهکارهای کوتاه و بلندمدت پیشنهاد شده است.

واژگان کلیدی: توسعه روستایی، توسعه کشاورزی، کشت زیتون، شهرستان رودبار.

۱(مقدمه)

بخش کشاورزی ۱۱ درصد تولید ناخالص ملی، ۲۳ درصد اشتغال و تامین غذای بیش از ۸۰ درصد افراد جامعه را به خود اختصاص داده است و از همین رو نقش مهمی در اقتصاد کشور دارد(جشاری و مرادی، ۱۳۹۸: ۵۲). بررسی روند توسعه کشورهای مختلف حاکی از آن است که توسعه بخش کشاورزی به عنوان یکی از مهمترین بخش‌های اقتصادی و یا حتی فراتر از آن، به عنوان پیش‌نیاز ضروری برای تحقق توسعه پایدار کشور امری حیاتی است؛ به طوری که بدون رفع موانع توسعه در این بخش، نمی‌توان انتظار داشت سایر بخش‌ها از جمله بخش صنعت به شکوفایی و توسعه دست یابند(مومنی و همکاران، ۱۳۹۶-۱۸).

بخش کشاورزی برای تحقق ماموریت‌های خود از جمله تامین امنیت غذایی جامعه و ایفای نقش موثر در تقویت استقلال ملی، نیازمند گذر سریع از مرحله تولید معیشتی و سنتی به مرحله تولید صنعتی و تجاری است(پرهیزکاری و صبوحی، ۱۳۹۲: ۲) و مکانیزاسیون به مثابه رویکردی است که نیل بخش کشاورزی به مرحله تولید صنعتی و تجاری را ممکن می‌سازد(باقری و موزن، ۱۳۹۱: ۳۸). مکانیزه کردن کشاورزی در سه بعد اقتصادی، اجتماعی و فنی بر نواحی روستایی تاثیراتی دارد. به بیان دیگر، اصلی‌ترین حرکت در افزایش بهره‌وری و ارتقای همه‌جانبه عملکرد و بالاخره توسعه پایدار بخش کشاورزی و توسعه متوازن جامعه روستایی، گذر از کشاورزی سنتی به کشاورزی نوین و سودآور است(نجفی کانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۷۵).

مکانیزاسیون کشاورزی، به عنوان یکی از عوامل عمدۀ تحول در بخش کشاورزی(بیگدلی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۱۷) یکی از عوامل اصلی تاثیرگذار در شهری‌سازی و اقتصاد صنعتی است که بهبود بهره‌وری تولید، تحریک تولید بزرگ مقیاس و ارتقای کیفیت تولید محصولات کشاورزی را به ارمغان می-آورد(Ayandiji and Olofinasao, 2015:39) و تحقق آن از طریق تحولات بنیادی همه‌جانبه در ساختار کشاورزی، مدیریت و بهره‌برداری مطلوب از منابع و امکانات، سازماندهی و هدایت سنجیده فعالیت‌ها در چارچوب برنامه‌ریزی علمی و منطقی امکان‌پذیر خواهد بود(کریم و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۵۰). منابع اصلی تولید محصولات کشاورزی دارای مقادیر ثابتی بوده در حالی که جمعیت جهان به سرعت در حال افزایش است. این مساله باعث شده که انسان برای تامین مواد غذایی مورد نیاز خود با محدودیت مواجه شود.(محمدی و همکاران، ۱۳۸۹: ۲).

محدودیت منابع در بخش کشاورزی اهمیت انتخاب فناوری‌های مناسب جهت استفاده کامل و بهینه از منابع کمیاب و گران را در تولید مواد غذایی فراوان و ارزان نشان می‌دهد(امجدی و چیذری، ۱۳۸۵: ۱۵۶). بررسی سیر تاریخی تحولات ساختاری نشان می‌دهد (UNU-WIDER, 2018:7) مکانیزاسیون کشاورزی یکی از تحولات ساختاری است که تاثیر مثبت خود را بر توسعه کشاورزی و در نتیجه ارتقای وضعیت اقتصادی کشورها ثابت کرده است(The German Development Institute, 2016; FASAR, 2015; Verma and Tripathi, 2015 ۲۰۱۶; Negrete, 2014 IFPRI, 2016;

از جمله اثرات مکانیزاسیون در نواحی روستایی را می توان به پرکردن شکاف کمبود نیروی کار، کاهش هزینه‌ها، کمک به افزایش کشت و کار و افزایش بهره‌وری اشاره کرد(نحوی کانی و همکاران، ۱۳۹۵: ۷۵). فناوری‌های مکانیکی، با غلبه بر محدودیت‌های فنی و اقلیمی از یک سو و محدودیت‌های زمانی از سوی دیگر، گسترش تولید بخش کشاورزی را میسر کرده‌اند(رحیمی و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۲۲). سطح، انتخاب مناسب و استفاده صحیح از نهاده‌های ماشینی در کشاورزی تاثیر مستقیم و قابل توجهی بر سطوح قابل دستیابی بهره‌وری زمین، بهره‌وری نیروی کار، سودآوری کشاورزی، پایداری، محیط‌زیست و کیفیت زندگی افراد شاغل در تجارت کشاورزی دارد(Challa, 2016: 118).

بنابراین، استفاده از این فن آوری‌های مکانیزه ضروری است و آنها از مهمترین منابع در فعالیت‌های کشاورزی به شمار می‌آیند. در بسیاری از مناطق آسیا، اراضی خرد در مرکز توسعه کشاورزی و روستایی قرار دارد و یکی از دلایل اصلی بهره‌وری کم کشاورزی در اکثر کشورهای در حال توسعه در منطقه، فقدان ماشین‌آلات مناسب برای تهیه و تطابق با نیازهای مزارع کوچک است و به همین دلیل، بسیاری از مزارع کوچک به عنوان مزارع غیر بهره‌ور و ناکارآمد تلقی می‌شوند (FFTC, 2005: 13).

کاربرد ماشین‌های کشاورزی از برجسته‌ترین نمودهای توسعه‌یافته‌گی در بخش کشاورزی است و توسعه مکانیزاسیون کشاورزی در کشورهای توسعه‌یافته، عنصر کلیدی در ارتقای سطح زندگی مردم این کشورها در قرن بیستم شناخته شده است(یوسف زاده و فیروزی، ۱۳۹۵: ۸۳). توسعه و کاربرد مکانیزاسیون کشاورزی تحت تاثیر مولفه‌های اجتماعی، طبیعی و اقتصادی است (Ghosh, 2010: 1114) و کاربرد این فناوری در کشاورزی نیازمند وجود یک بستر مناسب می‌باشد تا شرایط کاربرد صحیح این نهاده‌ها و استفاده بهینه از آنها را فراهم سازد(بیگدلی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۱۷).

بنابراین، هرگونه برنامه‌ریزی برای استفاده فناوری‌های نوین باید با توجه به شرایط منطقه‌ای، محلی و مسائل فنی حاکم بر آن منطقه صورت گیرد(محمدی و همکاران، ۱۳۸۹: ۲) و هرگونه پیشرفت، ارائه راهکار و برنامه بزرگ نیازمند تحلیل شرایط موجود جامعه کشاورزی کشور می‌باشد (دیباچی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱). زیتون یکی از مهمترین محصولات باğı استان گیلان و منبع درآمد حدود ۲۸۰۰ خانوار در شهرستان رودبار است(مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان رobar، ۱۳۹۴) که تولید آن در حال حاضر، به جزء در مرحله داشت شامل آبیاری و سمپاشی(سمپاشی ۱۰۰ درصد و آبیاری زیر ۵۰ درصد) به شیوه کاملا سنتی و با هزینه‌های بالا صورت می‌گیرد(ایستگاه تحقیقات زیتون رودبار، ۱۳۹۶) که ضمن کاهش کمی و کیفی محصول، افزایش هزینه‌های تولید، کاهش رقابت‌پذیری و در نتیجه کاهش درآمد کشاورزان را به دنبال دارد. پژوهش حاضر با توجه به راهبردی بودن این محصول و نقش آن در تامین معيشت و اشتغال عده زیادی از بهره برداران و درنظر گرفن برنامه راهبردی تولید زیتون کشور در خصوص توسعه باغ‌های زیتون برای تامین ۲۰ تا ۲۵ درصد از روغن مورد نیاز کشور(زینانلو و همکاران، ۱۳۸۹: ۲۹) و با توجه به نقش زیتون به عنوان ماده غذایی جهت تامین سلامت کشور، با هدف شناسایی مواد (اقتصادی، فنی و اجتماعی) بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون در باغ‌های زیتون شهرستان رودبار انجام شده است.

۲) مبانی نظری

توسعه کشاورزی یکی از موثرترین راهکارهای چالش امنیت غذایی می‌باشد. به طور خاص، امنیت غذایی جهان زمانی تامین می‌شود که جهان، کشاورزان خردپا را برای به حداکثرسازدن پتانسیل کشاورزی و به طور کلی پتانسیل اقتصادی آنها توانمند نماید(Mrema et al.,2014). از نظر بادردن و همکاران، "مکانیزاسیون کشاورزی" را می‌توان به عنوان "منبع فراموش شده" در توسعه کشاورزی در نظر گرفت و مکانیزاسیون مستحق توجه مجدد در مسیر امنیت غذایی است(Baudron et al.,2015:892).

مکانیزاسیون به عنوان یک نهاده عمدۀ تولید کشاورزی و شتابدهنده توسعه روستایی در صدد افزایش عملکرد و بهره‌وری کشاورزی؛ ایجاد شغل (کارآفرینی) و معیشت پایدار روستایی؛ ترویج صنعتی-سازی توسعه-محور و بازارها برای رشد اقتصادی کشاورزی؛ بهبود کیفیت کالاهای اولیه و فرآوری شده؛ و ارتقای استاندارد زندگی می‌باشد(Breuer,etal.,2015:16). و به عنوان یکی از ده دستاورده بزرتر حوزه مهندسی در قرن ۲۱ شناخته می‌شود(Gurung et al., 2017:2). مکانیزاسیون نقش مهمی در تولید محصولات کشاورزی، کاهش بیگاری(Adekunle,2015:i)، افزایش ایمنی و راحتی کار، افزایش بهره‌وری و متنوع سازی نظام بهره‌برداری و تولید دارد. افزایش درآمد کارگران و بهبود برابری اجتماعی و استانداردهای کلی زندگی را به ارمغان می‌آورد و در صورت استفاده درست، به صرفه‌جویی و استفاده مناسب از منابع طبیعی و کاهش هزینه‌های تولید، انجام به موقع عملیات کشاورزی، واکنش موثر به تغییرات آب و هوا، و تولید کالاهای کشاورزی با کیفیت‌تر و غیره می‌انجامد(Verma and Triphati,2015:6) و بزرگترین وعده مکانیزاسیون، سهم آن در افزایش تقریباً آنی بهره‌وری نیروی کار، یعنی تولید به ازای هر کارگر کشاورزی است(German Development Institute ۲۰۱۶:۱۳).

سهم مکانیزاسیون کشاورزی در مراحل مختلف تولید محصول را می‌توان به شکل صرفه‌جویی در مصرف بذر، صرفه‌جویی در کود، صرفه‌جویی در زمان، کاهش نیروی کار، افزایش تولید محصول و افزایش بهره‌وری مشاهده نمود(Verma and Triphati,2015:5) و حوزه بسیار وسیعی را شامل می‌شود که می‌باشد در آن عوامل بیشماری را در نظر گرفت. یک اصطلاح بین رشته‌ای است که حوزه‌های مختلفی را شامل می‌گردد. علاوه بر کشاورزی، بسیاری از جنبه‌های اقتصادی را نیز در بر می‌گیرد. ذینفعان متعددی از طبقات مختلف جامعه در آن مشارکت دارند؛ از خردترین زارع تا کمپانی‌ها و سازمان‌های بخش دولتی و خصوصی را پوشش می‌دهد(Kienzle, et al.,2013:59) و می‌تواند فرآیند کار در تمامی مراحل زنجیره ارزش شامل تولید، فرآوری، ذخیره‌سازی و حمل و نقل را دگر گون نماید (German Development Institute,2016:4).

مکانیزاسیون کشاورزی استفاده از فن‌آوری مهندسی در زمینه‌های کشاورزی به منظور بهبود خروجی‌های کشاورزی، و همچنین خروج آگاهانه و عمدى از کشاورزی دهقانی و معیشتی به کشاورزی تجاری می‌باشد. این فرایند همچنین توسعه و مدیریت ماشین آلات برای تولید کشاورزی، کنترل آب، انتقال نهاده (Rahman and Lawal,2003, Owombo et al.,2012:26) و در تمامی مراحل زنجیره ارزش نقش آفرین است(شکل ۱)

فروش	فرآوری	پس از برداشت / ذخیره سازی	تولید
• حمل و نقل	• آسیاب • پرس نمودن • بسته بندی	• خشک کردن • ذخیره سازی	• آماده سازی زمین • آبیاری • کود پاشی • حفاظت محصول • برداشت • فناوری

شکل ۱. پتانسیل مکانیزاسیون در زنجیره ارزش

(Breueret al., 2015:17)

از آنجایی که کشورهای در حال توسعه تمایل به افزایش محصولات کشاورزی و کاهش بیکاری دارند. به منظور افزایش تولید، استفاده از مکانیزاسیون در این بخش یکی از گزینه‌های مناسب است (ترکمانی و آذین فر، ۱۳۸۳: ۱۲۲۳) و مستلزم سرمایه اولیه، بهبود دانش فنی و کیفیت خدمات حمایتی می-باشد (Ghosh, 2010:1108). ژاپن، تایوان و کره از جمله کشورهایی هستند که عملیات کشاورزی آنها بسیار مکانیزه است. وجه مشترک این کشورها حمایت سیاستی قوی و همکاری کشاورزان است که راه را برای پیشرفت در فن آوری و نظامهای مکانیزاسیون کشاورزی هموار می‌نماید (FFTC, 2005:14). بررسی تحولات کشاورزی در مناطق روستایی قاره آسیا حاکی از اهمیت یک محیط تواناساز و مورد حمایت دولت برای ترویج و حمایت از مکانیزاسیون است (FAO and UNIDO, 2011:49) و آمار موجود در جدول ۱ نشان دهنده نقش مکانیزاسیون کشاورزی در تحول کشاورزی در چند کشور تاثیر گذار بر تولید کشاورزی است. منطقه آسیا و اقیانوسیه به ویژه از سال ۱۹۹۰ شاهد تحول عظیم کشاورزی با ورود میلیون‌ها تراکتور، پمپ‌های آبیاری، برداشت کننده‌ها، خرمنکوب‌ها، و تجهیزات آسیاب غلات بوده است و در مدت دو دهه گذشته به عنوان بزرگترین بازار، از لحاظ فروش ماشین آلات، ادوات و تجهیزات کشاورزی بوده است که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۱۵ به ۴۹ میلیارد دلار آمریکا بالغ گردد (در مقایسه با ۲۷ میلیارد دلار در آمریکای شمالی و ۲۰/۵ میلیارد دلار آمریکا در غرب اروپا, et al, 2014:32)

جدول ۱. وضعیت مکانیزاسیون کشاورزی در چند کشور تاثیرگذار بر تولید کشاورزی

کشور	قاره	شاغل در کشاورزی	درصد جمعیت	درصد اراضی کشاورزی مکانیزه
ایالات متحده آمریکا	آمریکای شمالی	۲/۴	۹۵	
برزیل	آمریکای لاتین	۱۴	۷۵	
آرژانتین	آمریکای لاتین	۱۴	۷۵	
-	اروپای غربی	۳/۹	۹۵	
روسیه	آسیا	۱۴/۴	۸۰	
چین	آسیا	۶۴	۳۸	
هندوستان	آسیا	۵۵	۳۰	

(Goyle,2013:11)

با این حال چالش‌های فراوانی برای دستیابی به استفاده گسترده از شیوه‌های مکانیزه در کشاورزی خردپا وجود دارد که به برخی از آنها اشاره می‌گردد: تأمین مالی مکانیزاسیون برای کشاورزان و موسسات مالی چالش‌برانگیز است. برای اکثر کشاورزان و خانوارهای روستایی، خرید ماشین آلات کشاورزی با توجه به جریان درآمدی آنها سرمایه‌گذاری عظیمی به شمار می‌آید (German Development Institute, 2016:2) و تأمین هزینه نهاده‌های مکانیزاسیون و سایر نهاده‌ها فراتر از توان خانوارهای خردپا قرار دارد (African development Bank, 2016). و نیازمند ایجاد محیطی تواناساز شامل آموزش‌های مالی، کسب و کار و فنی؛ مالیات و عوارض گمرکی مطلوب؛ و همچنین زیرساخت‌ها برای خدمات عرضه و تعمیر می‌باشد. در حقیقت، فناوری نیاز به سازگاری نه تنها با اندازه مزرعه، بلکه همچنین با سایر عوامل متناظر مانند خاک، دسترسی به نیروی کار، زمین، آب، دانش فنی و غیره دارد (Development Institute, 2016:6).

همچنین، اندازه کوچک مزرعه، یک مسالمه مهم در مکانیزاسیون است زیرا در مقابل با صرفه‌جویی در مقیاس است. در عملیات آماده‌سازی زمین و برداشت محصول. زیرساخت‌های روستایی فقیر مانند جاده‌ها، پل‌ها، کانال‌ها و شبکه‌های برق نیز به عنوان یک مانع عمدۀ برای مکانیزاسیون کشاورزی است (FFTC, 2005:14). در این راستا، سیاست‌های توسعه مکانیزاسیون کشاورزی می‌بایست بر اساس نیازهای محلی طراحی و به طور مستحکمی در رویکردهای سیاست کشاورزی گسترده‌تر لحاظ گردد. سیاست‌های مکانیزاسیون کشاورزی برای موفقیت می‌بایست از یکطرف به جا و به موقع اتخاذ گردد و به منظور تواناسازی کشاورزان برای تنظیم و اتخاذ فناوری‌های مناسب برای کسب و کارهای کشاورزی خود، نوع مکانیزاسیون می‌بایست با شرایط و نیازهای منطقه‌ای/ محلی متناسب گردد، به این معنی که به جنبه‌های مختلف نظیر نظامها و شیوه‌های کشاورزی محلی، زیرساخت‌های کشاورزی موجود، و همچنین وضعیت گسترده‌تر اجتماعی و اقتصادی کشاورزان توجه گردد (CEMA, 2014:3).

مطالعات فراوانی در زمینه بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون کشاورزی انجام شده است. لویمی و عباسی موانع توسعه مکانیزاسیون از دیدگاه کشاورز و یا کاربر را در سه بعد هزینه‌های خرید

ماشین، کیفیت نامناسب ماشین، و عدم تناسب و سازگاری آن با شرایط مناطق؛ و از دیدگاه سازندگان داخل در زمینه هزینه‌های تمام‌شده و قدرت پایین خرید کشاورز، نبود واحدهای پشتیبانی مادی و معنوی جهت همفکری، همکاری، صدور تاییدیه‌ها و اعمال تشویق‌ها و تسهیلات و همچنین ضعف معلومات فنی و زراعی گزارش نموده‌اند (لویمی و عباسی، ۱۳۸۹: ۳۷).

در مطالعه صلواتیان و همکاران کوچک بودن قطعات چایکاری، عدم تمایل کشاورزان به استفاده مشاع از ماشین آلات، نامناسب بودن ساختار بوته‌های چای برای استفاده از ماشین، مشکلات استفاده از ماشین در اراضی شیب دار، عدم اطلاع کافی از ظرفیت ماشین، قیمت بالای ماشین آلات، عدم ارائه خدمات پس از فروش، عدم کارایی ماشین آلات موجود وغیره به عنوان مسائل مکانیزاسیون باغ‌های چای معرفی شده است (صلواتیان و همکاران، ۱۳۸۷: ۲۸).

از نظر عباسی عدم سرمایه‌گذاری کافی در زمینه توسعه مکانیزاسیون، پایین بودن توان مالی بهره‌برداران، عدم توجیه اقتصادی به کارگیری ماشین‌ها و ادوات کشاورزی به دلیل پراکندگی، کوچک و سنتی بودن قطعات زراعی و باغی، کمبود دانش فنی لازم برای بکارگیری ماشین‌های نوین، عدم توجه لازم در برنامه‌ریزی توسعه صنعتی کشور به تامین نیازهای ماشینی بخش کشاورزی، عدم تناسب قیمت محصولات کشاورزی با قیمت ماشین‌های کشاورزی، عدم وجود ساختار مناسب و الزامات قانونی برای توسعه مکانیزاسیون، عدم توجه و برنامه‌ریزی لازم برای رونق بخشیدن بازار ماشین‌های کشاورزی در سیاست‌های بازارگانی کشور، عدم حمایت کافی نظام بانکی جهت تامین تسهیلات مناسب مورد نیاز توسعه مکانیزاسیون، عدم وجود تشکل‌های صنفی لازم مرتبط با مکانیزاسیون از جمله محدودیت‌ها و تگناهای اصلی توسعه مکانیزاسیون در کشور می‌باشد (عباسی، ۱۳۸۶: ۲۶).

پیش‌بین و همکاران بر عدم وجود یک سیاست مدون و برنامه‌ریزی دقیق تسریع روند توسعه مکانیزاسیون، پایین بودن سطح درآمد کشاورزان و بهره‌برداران، تهدید جدی نظام تولیدی کارگر، پایین بودن مساحت اراضی زیر کشت و کوچک بودن واحدهای تولیدی کشاورزی، عدم وجود برنامه‌های آموزشی و ترویجی مختص ماشین‌های کشاورزی، نبود اطلاعات و آمار پایه‌ای و ساختاری، وجود مراکز و مراجع متعدد تصمیم‌گیری و عدم هماهنگی بین آنها، مشکلات تطبیقی در رابطه با انتخاب ماشین‌های کشاورزی، وجود قوانین و مقررات دست و پاگیر وغیره تأکید نموده‌اند (پیش‌بین و همکاران، ۱۳۸۶: ۲۰).

در مطالعه بیگدلی و همکاران نوع سامانه آبیاری مزارع و وضعیت تسطیح قطعات به عنوان دو عامل مهم در توسعه مکانیزاسیون معرفی شده‌است (بیگدلی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۱۷). در گزارش موسسه بین‌المللی تحقیقات سیاست غذایی^۱ (۲۰۱۵) به این موضوع اشاره است که در کشورهای جنوب آسیا، گسترش تجهیزات کوچک مقیاس، به ویژه آنهایی که با موتورهای دیزلی تا ۲۰ اسب بخار طراحی شده اند، با رشد کشاورزی و سایر فعالیت‌های اقتصاد روستایی همراه بوده است، که اگرچه گسترش تجهیزات کوچک مقیاس به گسترش مکانیزاسیون در بخش کشاورزی این منطقه منجر گردیده‌است، اما در اکثر موارد، با مهاجرت روستائیان به شهر و جستجوی شغل در مناطق شهری و در اقتصادهای مزدی خارج

^۱-International Food Policy Research Institute(IFPRI)

کشور نیز همراه بوده و در بسیاری از مناطق، کمبود نیروی کار در زمان اوچ فعالیت‌ها به افزایش قابل توجه دستمزدهای واقعی روستایی نیز منجر گردیده است و در مناطقی که مکانیزاسیون کوچک مقیاس اتفاق افتاده، رشد صنایع روستایی و پیوندهای قوی با اقتصاد گسترده‌تر ملی نیز به وقوع پیوسته است.^۱ سیم و کینتلسل بر دونوع محدودیت شامل محدودیت مربوط به تقاضای پایین (محیط فیزیکی نامناسب، محیط تجاری نامناسب، زیرساخت نامناسب و ناکافی، فقدان مهارت‌های کشاورزان)؛ و محدودیت مربوط به بخش خصوصی (واردات و توزیع ماشین‌آلات کشاورزی، تولید ابزار و ماشین‌آلات کشاورزی، خدمات نگهداری و تعمیر، خدمات اجاره) اشاره شده است (Sim and Kienzle, 2015:6).

بیگ و جاستیس^۲ بر مکانیزاسیون کوچک مقیاس تأکید می‌نمایند و بر این نظرند که انقلاب سبز نه عنوان نتیجه گسترش تراکتورهای بزرگتر چهارچرخ و برداشت کننده‌های کمباینی بزرگ، بلکه به عنوان نتیجه تجهیزات کوچک مقیاس‌تر نظیر تراکتورهای دوچرخ، چاههای کم عمق، پمپ‌های کوچک مقیاس-تر، و سایل موتوری حمل و نقل روستایی چهارچرخ و سه چرخ تولید شده توسط صنعتگران اتفاق افتاده است. از نظر آنها توجه زیادی به نقش انواع محصولات پر بازده در انقلاب سبز شده است، در حالی که تجهیزات مهندسی آماده‌سازی و کاشت به موقع زمین، مدیریت دقیق آب، برداشت، خرمنکوبی، و فرآوری محلی، حمل و نقل، و بازاریابی محصولات کشاورزی و روستایی، که همه آنها به بهره‌وری و افزایش عمقدن کشت گردیده‌اند، به همان اندازه مهم بوده‌اند (Justice and Biggs, 2015:1).

از نظر مانسینو^۳ و همکاران مکانیزاسیون کشاورزی برای ترویج بهبود درآمد و شرایط زندگی، اشتغال و تولید، حفظ و تقویت اقشار اجتماعی مناطق روستایی، بقا و توسعه "مدلهای کشاورزی، امری ضروری می‌باشد و ۷۶ درصد از کشاورزان پر تغال تمایل دارند که با یارانه و امکانات احتمالی و حمایت تولیدکنندگان ماشین‌آلات نسبت به مکانیزه نمودن مزارع خود اقدام نمایند (Mansinho, et al., 2011:15). و در مطالعه اسلام بر مشکلاتی نظیر پراکندگی اراضی، ظرفیت خرید پایین کشاورزان، عدم وجود ماشین‌آلات با کیفیت، دانش ناکافی کاربران درباره ماشین و آگاهی ناکافی از فعالیت آن ماشین‌ها به عنوان موانع مکانیزاسیون؛ و توسعه مهارت محققان، ظرفیتسازی تولیدکنندگان، تشکیل گروه‌های کشاورزان قوی، تقویت خدمات اجاره سفارشی ماشین‌آلات کشاورزی، تدوین سیاست مکانیزاسیون کشاورزی، ایجاد مرکز ملی ماشین‌آلات کشاورزی، صندوق ویژه تحقیق ماشین‌آلات کشاورزی، فعال شدن مجدد کمیته ملی استاندارد، و نقد و بررسی عقلانی نرخ تعرفه‌ها به عنوان پیشنهادهای رفع این موانع گزارش شده‌است (Islam, 2010:3).

^۱- Kienzle and Sim

^۲- Biggs and Justice

^۳- Mansinho

۳) روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع پیمایشی است و به روش توصیفی- تحلیلی انجام گرفته است. ابزار اصلی تحقیق مشاهده (بازدید از باغ‌های زیتون) و پرسشنامه‌ای محقق ساخته حاوی پنج بخش شامل بخش ویژگیهای فردی باگدار، بخش اجتماعی نظام بهره‌برداری، بخش اطلاعاتی و ترویجی، بخش فنی (ارقام کاشت شده، تعداد درخت، میزان تولید، شیب زمین، سن درختان) و بخش اقتصادی بوده است. پرسشنامه تحقیق در سه مرحله با بهره مندی از ادبیات تحقیق و نظرات کارشناسان شامل یک متخصص اقتصاد کشاورزی، یک متخصص مکانیزاسیون کشاورزی، یک متخصص مدیریت کشاورزی، یک متخصص برنامه ریزی روستایی و یک کارشناس خبره صاحب‌نظر در زمینه ترویج کشاورزی تهیه و ضمن تکمیل آزمایشی (که در دو مرحله به تعداد ۶۰ فقره و در مناطق هرزه ویل، علی‌آباد، و لویه توسط محقق تکمیل گردید) بازنگری و نهایی شده است. جامعه آماری تحقیق شامل زیتونکاران شهرستان رودبار به تعداد ۲۸۰۰ نفر (مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان رودبار، ۱۳۹۴) بوده است که از این تعداد ۳۳۸ پرسشنامه (بر اساس جدول کرجی و مورگان، ۱۹۷۰) تهیه و توسط محقق و دو نفر از همکاران مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان رودبار از طریق مصاحبه با باگداران تکمیل گردید و در نهایت ۲۸۶ پرسشنامه تایید و داده های آن در نرم افزار SPSS نسخه ۱۸ وارد شد. لازم به ذکر است که داده های تربیتی و دو دویی پرسشنامه از طریق آزمون آلفای کرونباخ و روش دو نیمه کردن (اعتماد سنجی گردیده است. نتایج اعتماد سنجی پرسشنامه حاکی از ضریب آلفای کرونباخ برای بخش اول و دوم در روش دو نیمه کردن به ترتیب ۰/۸۳ و ۰/۶۱ و ضریب نهایی ۰/۷۵ بوده است. و در نهایت خروجی‌های توصیفی (شامل: فراوانی، درصد، میانگین) و استنباطی با بهره‌گیری از روش تحلیل عاملی تاییدی از این تعداد پرسشنامه‌ها تهیه گردید. همچنین برای محاسبه درجه مکانیزاسیون باغ‌های زیتون از فرمول استاندارد آن استفاده شد. درجه مکانیزاسیون، شاخصی است که کمیت را در مسائل مکانیزاسیون بررسی می‌کند و عبارت است از مقدار عملیات مکانیزه انجام شده به کل عملیات مکانیزه مورد نیاز، و یا به عبارت دیگر نسبت سطحی که در آن عملیات مکانیزه مورد نیاز انجام شده به کل سطح می‌باشد (الماسی و همکاران، ۱۳۷۸: ۱۴).

۴) یافته‌های تحقیق

موانع بکارگیری مکانیزاسیون

تعداد چهارده محدودیت شامل: ضعف اطلاع‌رسانی در حوزه مکانیزاسیون، بالابودن سن بهره‌برداران، انفعال نهادهای مشارکتی، کوچک بودن قطعات زیتونکاری، پراکندگی قطعات باغ، عدم انجام هرس، نظام- بهره برداری منسوخ، فقدان مالکیت ماشین آلات، آفت مگس زیتون، شیوه آبیاری سنتی، کم آبی، شیب تند باغ، مسن بودن درختان و ضعف بنیه مالی بهره برداران بر اساس بازدید از باغ‌های زیتون، مصاحبه با بهره‌برداران و کارشناسان جهاد کشاورزی شناسایی شده است (شکل ۲ و جدول ۲).

شکل ۲. موانع بکارگیری مکانیزاسیون در باغ های زیتون شهرستان رودبار بر اساس یافته های میدانی پژوهش

ساختمار ارضی و کالبدی باغ های زیتون

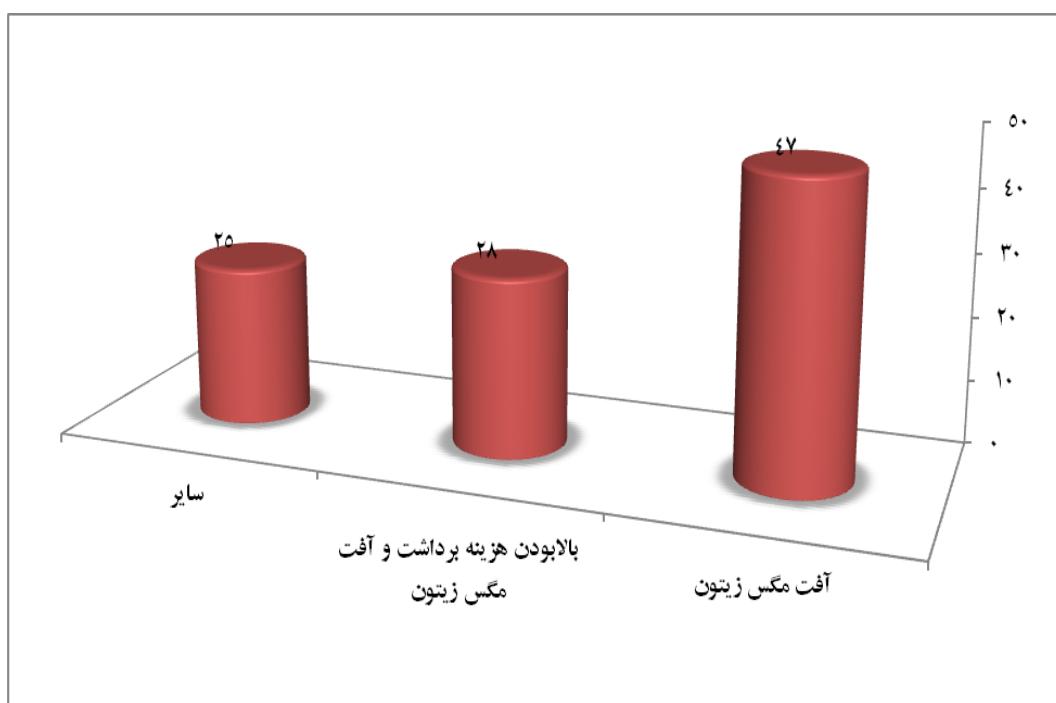
اغلب درختان به صورت پراکنده و بدون الگوی خاصی کشت شده‌اند. فاصله کاشت درختان بسیار متغیر بین ۱ تا ۱۵ متر و میانگین آن ۵ متر است که فاصله مناسبی برای انجام مکانیزاسیون نمی‌باشد، بنا به استاندارد شورای بین‌المللی زیتون، فاصله مناسب ۷ متر است. میانگین سن درختان حدود ۳۰ سال و کمینه و بیشینه آن به ترتیب ۱ و ۱۰۰ سال است که مبین رها شدگی باغ های زیتون است و یکی از دلایل طغیان آفات به ویژه مگس زیتون که در قسمت‌های بعدی به آن اشاره شده، عمر بالای درختان است که آنها را مستعد آلودگی می‌نماید. میانگین ارتفاع درختان حدود ۸ متر و بین ۱ تا ۳۰ متر متغیر است که به دلیل عدم انجام هرس منظم می‌باشد و هزینه بالای کارگر موجب شده است که باغداران رغبت چندانی به انجام هرس نداشته باشند. تنها ۵۴ درصد از بهره‌برداران دارای یک قطعه واحد می‌باشند و اراضی حدود ۴۶ درصد از بهره‌برداران متفرق است که نیازمند تجمعی و یکپارچی‌سازی می‌باشد. حدود ۹۰ درصد از باغ‌ها به روش سنتی و فقط حدود ۱۰ درصد به روش تحت فشار آبیاری می‌شوند و حدود ۶۰ درصد از باغ‌ها با اظهارات پاسخگویان با مشکل کم آبی مواجه می‌باشند. حدود ۵۰ درصد از درختان زیتون به هرس عادی و زیر ۲۰ درصد به هرس بازجوانسازی نیاز دارند. بازجوانسازی باغ‌ها مستلزم صرف هزینه و چشم‌پوشی از درآمد باغ به مدت ۴ سال است که برای بهره‌بردارانی که تنها از تولید زیتون امرار معاش می‌کنند مشکل‌آفرین است و مستلزم حمایت‌های دولتی و اعطای تسهیلات می‌باشد. حدود ۶۰ درصد از باغ‌های مورد مطالعه در اراضی با شیب تند واقع شده‌اند. میانگین فاصله باغ تا مسیر ارتباطی حدود ۲ متر و کمینه و بیشینه آن صفر و ۱۵ متر است که از این نظر مشکلی ایجاد نمی‌نماید. (جدول ۲).

جدول ۲. ساختار ارضی و کالبدی باغ های زیتون

سن درختان زیتون			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	گروه سنی
۱۹/۶	۱۹/۶	۵۶	زیر ۱۰ سال
۲۸/۳	۲۸/۳	۸۱	بین ۱۰ تا ۲۰ سال
۲۳/۸	۲۳/۸	۶۸	بین ۲۰ تا ۳۰ سال
۱۰/۵	۱۰/۵	۳۰	بین ۳۰ تا ۴۰ سال
۱	۱	۳	بین ۴۰ تا ۵۰ سال
۱۶/۸	۱۶/۸	۴۸	بالای ۵۰ سال
ارتفاع درختان زیتون			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	ارتفاع
۵۳/۸	۵۳/۸	۱۵۴	زیر ۵ متر
۲۳/۸	۲۳/۸	۶۸	بین ۵ تا ۱۰ متر
۱۴	۱۴	۴۰	بین ۱۰ تا ۱۵ متر
۷	۷	۲۰	بین ۱۵ تا ۲۰ متر
۱	۱	۳	بین ۲۰ تا ۲۵ متر
۰/۳	۰/۳	۱	بین ۲۵ تا ۳۰ متر
فاصله درختان زیتون			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	فاصله
۱۱/۲	۱۱/۲	۳۲	زیر ۳ متر
۷۷/۳	۷۷/۳	۲۲۱	بین ۳ تا ۶ متر
۱۱/۵	۱۱/۵	۳۳	بالای ۶ متر
تعداد قطعات اراضی			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	تعداد قطعات باغ
۵۴/۵	۵۴/۵	۱۵۶	قطعه ۱
۲۴/۵	۲۴/۵	۷۰	قطعه ۲
۱۲/۶	۱۲/۶	۳۶	قطعه ۳
۸/۴	۸/۴	۲۴	بالای ۳ قطعه
شیب زمین			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	شیب تند
۵۹/۱	۵۹/۱	۱۶۹	بلی
۴۰/۹	۴۰/۹	۱۱۷	خیر
سامانه آبیاری			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	نوع سامانه
۹۰/۲	۹۰/۲	۲۵۸	سنگی
۹/۸	۹/۸	۲۸	مدرن
تناوب هرس			
درصد معتبر	درصد	فراوانی	
۶/۳	۶/۳	۱۸	بدون هرس
۵۲/۴	۵۲/۴	۱۵۰	هر سال
۲۴/۱	۲۴/۱	۶۹	هر دو سال یک بار
۹/۸	۹/۸	۲۸	هر سه سال یک بار
۷/۳	۷/۳	۲۱	بیشتر از ۳ سال

موائع تولید زیتون

در جواب به این سوال که مهمترین مشکل به وجود آمده در پنج سال اخیر(به استثنای کم آبی) چه بوده است، حدود ۱ درصد از پاسخگویان با هیچ مشکلی مواجه نشده‌اند و سایرین با مشکلاتی شامل بالابودن هزینه برداشت، عدم برداشت محصول به دلیل کمبود کارگر، حمله آفت مگس زیتون، کاهش عملکرد درختان، عدم باردهی رضایت بخش به دلیل ارقام نامناسب وهجوم ملخ‌ها اشاره نمودند. در این بین مهمترین مشکل پیش‌آمده برای حدود ۴۷ درصد از زیتونکاران، حمله آفت مگس زیتون بوده است و حدود ۲۸ درصد از آنها به دو مشکل بالابودن هزینه برداشت و حمله آفت مگس زیتون اشاره نموده اند(شکل ۳).

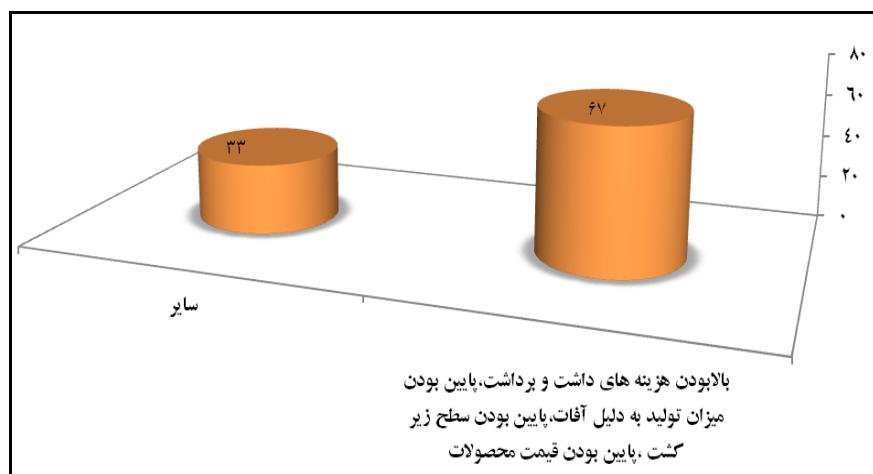

شکل ۳. توزیع پاسخگویان بر اساس مهمترین مشکل در پنج سال اخیر (درصد)

درآمد زیتونکاری و کفایت هزینه‌های زندگی

حدود ۸۵ درصد از باغداران بر این نظرند که درآمد حاصل از زیتونکاری برای تامین هزینه‌های آنها کافی نمی‌باشد و به یازده علت شامل پایین بودن سطح زیر کشت؛ پایین بودن میزان تولید به دلیل آفات و بیماریها؛ پایین بودن قیمت محصولات؛ بالابودن هزینه‌های داشت و برداشت؛ قدیمی و سنتی بودن باغ‌ها؛ واردات بی رویه؛ سال‌آوری درختان؛ عدم باردهی به دلیل نهال بودن درختان؛ عدم باردهی مناسب به دلیل ارقام نامناسب و ساختار ارضی باغ(سنگلاخی و شیب داربودن) برای عدم کفایت درآمد اشاره نمودند. در این بین ۲۴/۱ درصد به «بالابودن هزینه‌های داشت و برداشت»، ۱۹/۶ درصد به «پایین بودن میزان تولید به دلیل آفات، بالابودن هزینه‌های داشت و برداشت»، ۱۵ درصد به «پایین بودن سطح زیر کشت و بالابودن هزینه‌های داشت و برداشت»، و ۸ درصد به «پایین بودن سطح زیر کشت، پایین بودن

میزان تولید به دلیل آفات، پایین بودن قیمت محصولات، بالابودن هزینه‌های داشت و برداشت» اشاره نمودند. در مجموع «بالابودن هزینه‌های داشت و برداشت، پایین بودن میزان تولید به دلیل آفات، پایین بودن سطح زیرکشت و پایین بودن قیمت محصولات» بیشترین فراوانی یعنی ۶۷ درصد را به خود اختصاص داده است (شکل ۴).

شکل ۴. توزیع پاسخگویان بر اساس دلایل اظهارشده در زمینه عدم کفایت درآمد حاصل از زیتونکاری (درصد)

درجه مکانیزاسیون باغ‌های زیتون

همان گونه که پیشتر بیان شد، درجه مکانیزاسیون شاخصی است که کمیت را در مسائل مکانیزاسیون بررسی می‌کند و عبارت است از مقدار عملیات مکانیزه انجام شده به کل عملیات مکانیزه مورد نیاز، و یا به عبارت دیگر نسبت سطحی که در آن عملیات مکانیزه مورد نیاز انجام شده به کل سطح می‌باشد. سطح کل زیر کشت زیتون در شهرستان رودبار $\frac{۸۳۳۲}{۶}$ هکتار و سطح بارور آن $\frac{۶۵۶۷}{۵}$ هکتار می‌باشد (مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان رودبار، ۱۳۹۶). با توجه به فرمول مکانیزاسیون و با اطلاعات به دست آمده در این پژوهش، درجه مکانیزاسیون کاشت، داشت و برداشت زیتون در این شهرستان به ترتیب ۱۴٪، ۰٪ و ۳٪ درصد برآورده شده که بسیار ناچیز است.

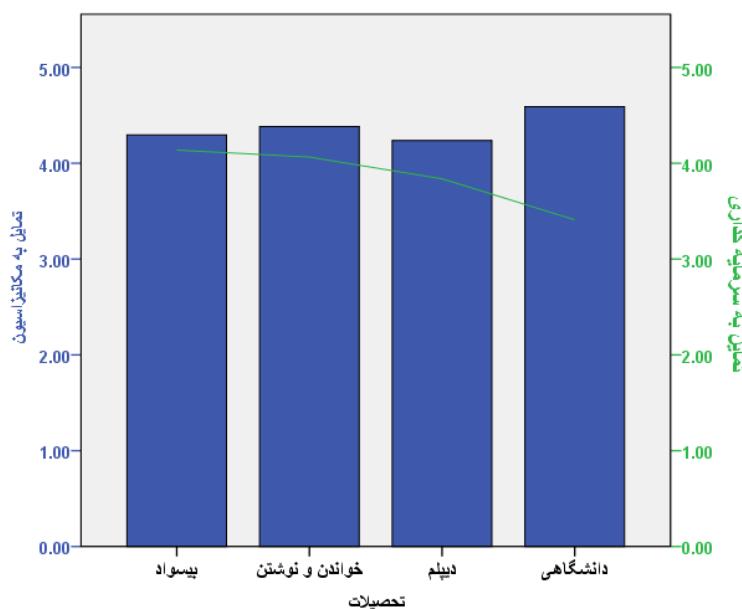
قابلیت‌های فراروی پذیرش مکانیزاسیون باغ‌های زیتون

۸۶ درصد از پاسخگویان تمایل به مکانیزه نمودن باغ‌های خود دارند که تمایل به مشارکت مالی در حدود ۷۲ درصد می‌باشد که نتیجه بسیار امید بخشی است. حدود ۹۴ درصد از پاسخگویان تمایل دارند که با دریافت وام کمبهره، باغ‌های خود را مکانیزه نمایند (جدول ۳). با افزایش سطح تحصیلات باگداران میزان علاقمندی آنها برای مکانیزاسیون باغها افزایش اندکی را نشان می‌دهد در صورتیکه تمایل آنها به سرمایه‌گذاری برای مکانیزاسیون با افزایش میزان تحصیلات کاهش می‌یابد (شکل ۵)، می‌توان چنین توجیه نمود که کشاورزان با سوداتر و آگاه‌تر، مسائل را واقع گرایانه‌تر می‌بینند و از وضعیت باغ‌های خود و میزان هزینه‌های موردنیاز برای اصلاح و آماده‌سازی آن برای مکانیزاسیون مطلع‌ترند و به همین دلیل

تمایل کمتری در این زمینه نشان داده اند. حدود ۴۵ درصد از پاسخگویان به عنوان شغل اصلی و حدود ۵۶ درصد به عنوان شغل دوم به امر زیتونکاری اشتغال دارند که این امر می‌تواند به عنوان عامل دو گانه (با تاثیر مثبت و منفی) در زمینه بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون عمل نماید. درآمد حاصل از شغل جانبی می‌تواند به عنوان کمک مالی در نظر گرفته شود و نبود زیتونکاری به عنوان شغل اصلی می‌تواند به عنوان عامل بی‌انگیزگی عمل نماید. مالکیت حدود ۸۰ درصد از باغ‌ها شخصی است که می‌تواند به عنوان عنصر مثبت و عامل ایجاد انگیزه در این زمینه در نظر گرفته شود. همچنین ۶۴ درصد موافق تشکیل شرکت تعاونی مکانیزاسیون و اجاره گروهی ماشین آلات هستند.

جدول ۳. قابلیت‌های فراروی پذیرش مکانیزاسیون باغ‌های زیتون

زیتونکاری به عنوان شغل اصلی				
درصد معنیز	درصد	فرارویی		
۱۲۷	۴۴/۴	۱۲۷	بلی	
۱۵۹	۵۵/۶	۱۵۹	خیر	
مالکیت				
۷۹/۴	۷۹/۴	۲۲۷	شخصی	
۶/۳	۶/۳	۱۸	شخصی-استیجاری	
۱۴/۳	۱۴/۳	۴۱	استیجاری	
موافق تشکیل شرکت تعاونی مکانیزاسیون و اجاره گروهی ماشین آلات				
۶۴	۶۴	۱۸۳	بلی	
۳۶	۳۶	۱۰۳	خیر	
تمایل به مکانیزاسیون باغ‌های زیتون در صورت حمایت مالی دولت و اعطای وام کم بهره				
۴/۹	۴/۹	۱۴	بسیار کم	
۲/۴	۲/۴	۷	کم	
۶/۶	۶/۶	۱۹	متوسط	
۲۴/۱	۲۴/۱	۶۹	زیاد	
۶۱/۹	۶۱/۹	۱۷۷	بسیار زیاد	
تمایل به مشارکت مالی در انجام مکانیزاسیون				
۱۰/۵	۱۰/۵	۳۰	بسیار کم	
۵/۲	۵/۲	۱۵	کم	
۱۲/۶	۱۲/۶	۳۶	متوسط	
۲۴/۸	۲۴/۸	۷۱	زیاد	
۴۶/۹	۴۶/۹	۱۳۴	بسیار زیاد	

شکل ۵. رابطه بین سطح تحصیلات، تمایل به مکانیزاسیون و تمایل به سرمایه‌گذاری در باغ‌های زیتون

عوامل تاثیرگذار بر بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون زیتون به منظور دسته بندی عوامل تاثیر گذار بر بکارگیری و توسعه مکانیزاسیون در باغ‌های شهرستان رودبار و تعیین مقدار واریانس تبیین شده توسط هریک از متغیرها در قالب عوامل دسته‌بندی شده، از تحلیل عاملی تاییدی با چرخش واریماکس استفاده شد. همچنین به منظور تشخیص مناسب بودن داده‌های مربوط از آزمون بارتلت و شاخص KMO استفاده شد (جدول ۴).

جدول ۴. شاخص KMO، آزمون بارتلت و سطح معنی داری

شاخص	KMO
۰/۶۹۴	
۱۱۳۱/۲۹۵	آزمون بارتلت
۱۲۰	درجه آزادی
۰/۰۰۰	سطح معنی داری

همان گونه که در جدول بالا مشخص است، شاخص KMO با میزان ۰/۶۹۴ نشان دهنده میزان مناسب نمونه انتخاب شده می‌باشد و مقدار p-value آزمون بارتلت ۰,۰۰۰ است که نشان می‌دهد می‌توان از روش تحلیل عاملی در این زمینه استفاده نمود. در جدول ۵، واریانس کل ۱۶ عامل استخراجی و مقدار ویژه آنها بدون چرخش و با چرخش نشان داده شده اند. از آنجایی که مقادیر ویژه بالای ۱ به عنوان مبنا در نظر گرفته شده است، بنابراین با شش عامل در این زمینه سروکار داریم که توانسته اند حدود ۶۵ درصد از موضوع مورد بررسی را تبیین نمایند.

جدول ۵. کل واریانس تبیین شده

مقادیر ویژه عوامل استخراجی با چرخش			مقادیر ویژه عوامل استخراجی بدون چرخش			مقادیر ویژه اولیه			نمره
درصد جمعی	درصد واریانس	کل	درصد جمعی	درصد واریانس	کل	درصد جمعی	درصد واریانس	کل	
۱۵/۳۳۲	۱۵/۳۳۲	۲/۴۵۲	۲۰/۷۷۲	۲۰/۷۷۲	۳/۳۲۴	۲۰/۷۷۲	۲۰/۷۷۲	۳/۳۲۴	۱
۲۹/۶۵۵	۱۴/۳۲۳	۲/۲۹۲	۳۴/۹۷۸	۱۴/۲۰۶	۲/۲۷۳	۳۴/۹۷۸	۱۴/۲۰۶	۲/۲۷۳	۲
۴۰/۳۷۹	۱۰/۷۲۴	۱/۷۱۶	۴۳/۵۸۳	۸/۶۰۵	۱/۳۷۷	۴۳/۵۸۳	۸/۶۰۵	۱/۳۷۷	۳
۴۸/۸۱۶	۸/۴۳۸	۱/۳۵۰	۵۱/۷۳۰	۸/۱۴۷	۱/۳۰۴	۵۱/۷۳۰	۸/۱۴۷	۱/۳۰۴	۴
۵۷/۲۳۸	۸/۴۲۱	۱/۳۴۷	۵۸/۳۵۴	۶/۶۲۴	۱/۰۶۰	۵۸/۳۵۴	۶/۶۲۴	۱/۰۶۰	۵
۶۴/۷۴۹	۷/۵۱۱	۱/۲۰۲	۶۴/۷۴۹	۶/۳۹۵	۱/۰۲۳	۶۴/۷۴۹	۶/۳۹۵	۱/۰۲۳	۶
						۷۰/۴۲۸	۵/۶۸۰	۰/۹۰۹	۷
						۷۵/۶۰۴	۵/۱۷۶	۰/۸۲۸	۸
						۸۰/۴۵۲	۴/۸۴۷	۰/۷۷۶	۹
						۸۴/۵۶۳	۴/۱۱۲	۰/۶۵۸	۱۰
						۸۸/۱۱۸	۳/۵۵۵	۰/۵۶۹	۱۱
						۹۱/۵۶۸	۳/۴۵۰	۰/۵۵۲	۱۲
						۹۴/۶۲۳	۳/۰۵۵	۰/۴۸۹	۱۳
						۹۷/۲۵۴	۲/۶۳۱	۰/۴۲۱	۱۴
						۹۸/۸۰۶	۱/۵۵۲	۰/۲۴۸	۱۵
						۱۰۰	۱/۱۹۴	۰/۱۹۱	۱۶

در جدول ۶، هریک از ۱۶ متغیر مورد بررسی بر اساس ضریب همبستگی که با هریک از ۶ عامل داشته‌اند، در عامل‌های مختلف (گروه‌ها) قرار گرفته‌اند. برای تعیین قرارگیری هر متغیر در ۶ عامل مورد نظر، از ضریب همبستگی (همبستگی بالا) استفاده شده است.

جدول ۶. ماتریس چرخیده شده اجزا

عامل‌ها						متغیر‌ها	
۶	۵	۴	۳	۲	۱		
-۰/۰۳۰	-۰/۰۱۰	-۰/۰۶۳	۰/۲۱۹	-۰/۰۷۰	۰/۸۹۶	بهره مندی از اطلاعات کارشناسان و مروجان	
۰/۰۰۳	۰/۰۲۰	-۰/۱۱۴	-۰/۰۶۷	-۰/۰۷۶	۰/۸۷۰	دریافت اطلاعات از دوستان و آشنایان	
۰/۱۴۸	-۰/۲۲۵	-۰/۰۷۱	۰/۲۷۳	-۰/۰۴۱	۰/۶۲۴	مشارکت در برنامه‌های آموزشی و ترویجی	
۰/۰۲۱	۰/۰۱۹	۰/۰۲۹	-۰/۰۰۲	۰/۸۸۹	-۰/۰۴۱	سن بهره برداران	
-۰/۰۴۸	-۰/۱۲۰	-۰/۰۴۵	-۰/۰۳۱	۰/۰۸۶	-۰/۰۵۸	سابقه اشتغال و تجربه	
۰/۱۴۱	-۰/۱۴۳	۰/۲۶۴	۰/۳۷۸	-۰/۶۱۵	۰/۱۹۸	تحصیلات	
۰/۳۳۱	-۰/۰۴۳	۰/۳۵۱	۰/۲۱۸	۰/۵۵۳	-۰/۰۳۹	تعداد اعضای خانوار	
۰/۰۳۰	۰/۲۰۵	۰/۱۴۹	۰/۷۳۰	-۰/۰۵۳	۰/۲۴۵	شیوه کاشت	
۰/۰۵۷	۰/۰۵۱	-۰/۲۶۵	۰/۶۶۲	۰/۰۱۴	۰/۲۴۷	شیوه داشت	
-۰/۳۰۶	-۰/۳۵۶	۰/۱۳۶	۰/۵۶۰	-۰/۱۱۲	-۰/۲۱۸	شیوه برداشت	

عامل ها						متغیر ها
۶	۵	۴	۳	۲	۱	
-۰/۰۱۵	-۰/۱۱۹	۰/۷۵۳	-۰/۰۶۹	-۰/۱۰۸	-۰/۰۷۳	زیتونکاری به عنوان شغل اصلی
-۰/۳۹۱	۰/۱۴۳	۰/۵۵۷	-۰/۱۰۱	۰/۰۱۸	-۰/۳۲۷	کفایت درآمد
-۰/۰۸۹	۰/۰۴۸	۰/۳۴۱	۰/۱۷۸	۰/۰۱۶	-۰/۰۶۲	مالکیت باغ
-۰/۱۱۷	۰/۵۴۱	-۰/۰۵۹	-۰/۰۶۲	-۰/۴۵۸	۰/۰۶۵	عضویت در تعاونی ها
۰/۷۳۸	۰/۴۵۵	۰/۳۴۴	-۰/۲۴۱	۰/۰۴۵	-۰/۴۱۲	کمبود آب
۰/۸۷۸	-۰/۰۹۴	-۰/۰۹۷	-۰/۰۵۳	۰/۰۶۸	۰/۰۱۲	شیب زمین

همان گونه که در جدول ۷ ملاحظه می‌شود شش عامل شامل آموزشی-ترویجی، سرمایه‌انسانی، نظام بهره‌برداری، اقتصادی، اجتماعی و فنی از جمله عوامل تاثیر گذار بر مکانیزاسیون کشاورزی باغ‌های زیتون روبار شناخته شده‌اند که می‌توانند نقش بازدارنده یا پیش‌برنده در این زمینه داشته باشند. به طور کلی، به دلیل پایین بودن دستمزد کارگر در ایران نسبت به سایر کشورهای زیتون‌خیز دنیا و همچنین عدم تاثیرگذاری کیفیت محصول(کنسرو و روغن) در ارزش‌گذاری آن در ایران، باudarان رغبت و انگیزه لازم برای درست کردن یک باغ مکانیزه ندارند. باغ مکانیزه باغی است که ارتفاع و عرض درختان و حجم تاج آنها طوری باشد که بتوان با استفاده از ماشین، عملیات مختلف زراعی(مدیریت کف باغ، هرس و برداشت) را انجام داد، و آن گونه که یافته‌های تحقیق نشان داده است، وضعیت باغ‌های زیتون مورد مطالعه عکس این قضیه را نشان می‌دهد و بخش قابل توجهی از باغ‌های قدیمی و سنتی زیتون، به دلیل عدم توجیه اقتصادی رها شده‌اند. در ایران در حال حاضر تمام این عملیات بوسیله کارگر انجام می‌شود که انجام عملیات توسط کارگر ممکن است زمانبر باشد که این موضوع مخصوصاً در مورد زیتون روغنی، باعث کاهش کیفیت روغن می‌گردد که متأسفانه در ایران در حال حاضر کیفیت روغن تاثیری در قیمت آن ندارد و این این موضوع می‌تواند در آینده مورد تحقیق و بررسی قرار گیرند. از طرفی کمبود کارگر، و بالابودن هزینه برداشت و هرس یکی از موارد مشترکی بوده است که زیتونکاران بر آن تأکید نموده‌اند.

جدول ۷. عوامل ششگانه تاثیرگذار بر توسعه و بکارگیری مکانیزاسیون زیتون

بهره‌مندی از اطلاعات کارشناسان ، دریافت اطلاعات از دوستان و آشنايان، مشارکت در برنامه های آموزشی و ترویجی داخل روستا	درصد واریانس تبیین شده- ۱۵/۳۳۲	عامل اول (آموزشی-ترویجی)
سن بهره برداران، سابقه اشتغال و تجربه ، تحصیلات و تعداد اعضای خانوار	درصد واریانس تبیین شده- ۱۴/۳۲۳	عامل دوم(فردى) سرمایه انسانی
در بر گيرنده سه متغير نحوه کاشت ، نحوه داشت و نحوه برداشت باع زيتون در شرایط فعلی و ميزان استفاده از مکانیزاسیون در آنها	درصد واریانس تبیین شده- ۱۰/۷۲۴	عامل سوم(نظام بهره برداری)
در بر گيرنده سه متغير نقش زيتونکاري به عنوان شغل اصلی، کفایت درامد حاصل از زيتون کاري، مالکیت باع زيتون و عضویت در تعاونی میباشد	درصد واریانس تبیین شده- ۸/۴۳۸	عامل چهارم(اقتصادی)
تمایل به عضویت در شرکت تعاونی مکانیزاسیون	درصد واریانس تبیین شده- ۸/۴۲۱	عامل پنجم(اجتماعی)
شامل دو متغير کمود آب و شب زمین	درصد واریانس تبیین شده- ۷/۵۱۱	عامل ششم(فنی)

۵) نتیجه‌گیری

عملی شدن مکانیزاسیون تولید زیتون نیازمند بستر مناسب و انجام تغییرات تدریجی و پایدار است. اولین گام مورد نیاز آسیب‌شناسی وضع موجود و تبیین جوانب آن از حیث ویژگی‌های فنی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی-آموزشی مکانیزاسیون کشاورزی می‌باشد. این مطالعه اولین قدم در زمینه شناسایی وضع موجود باع‌های زیتون شهرستان رودبار با مراجعه به باudاران و بعضًا بازدید از باع‌های آنها بوده است که نیازمند مطالعات بیشتر و عمقی‌تری برای انجام اصلاحات بنیادی در ساختار تولیدی باع‌های زیتون است. اگرچه یافته‌های مطالعه حاکی از وضعیت نامطلوب باع‌های زیتون از نظر تولید و انگیزه توسعه‌ای بهره برداران می‌باشد، اما انجام تغییرات کوتاه مدت و متعاقب آن برنامه‌ریزی برای اهداف بلندمدت با توجه به راهبردی بودن این محصول و نقش آن در تامین اشتغال حدود ۲۸۰۰ خانوار بهره بردار مسالمه دشوار و پیچیده‌ای نیست:

بر اساس یافته‌های این پژوهش راهکارهای زیر قابل پیشنهاد می‌باشد:

- اصلاح الگوی کشت و الگوی استقرار درختان، حذف تدریجی درختان مسن و مستعد به آفات، اصلاح نظام آبیاری، انجام به موقع هرس، و ...
- از آنجایی که آفت مگس میوه زیتون یکی از مهمترین مشکلات به وجود آمده در سالهای اخیر برای زیتونکاران می‌باشد، همکاری و هماهنگی بیشتر سازمان جهاد کشاورزی و محققان بخش گیاه‌پزشکی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گیلان و استفاده از نتایج یافته‌های تحقیقاتی موجود در خصوص استفاده از روش‌های بیولوژیکی و تلفیقی مورد نیاز است. قبل ذکر است که کهنسال بودن درختان و عدم انجام هرس به موقع آنها تاثیر منفی بر کنترل این آفت می‌گذارد و درختان

کهنسال بیشتر مستعد ابتلا به این پدیده می‌باشند. بنابراین اقدامات مربوط به پیشنهاد اول نیز در این زمینه بسیار کارساز می‌باشد.

۳- مهمترین عملیات در کشت زیتون که نیاز مبرم به استفاده از ماشین در آن است، مرحله برداشت می‌باشد و در نتایج تحقیق، بالا بودن هزینه برداشت و رها شدن درختان به آن دلیل، به عنوان یکی از مشکلات اصلی باغداران مطرح شده است. بنابراین، ایجاد ساختار مناسب و الزامات قانونی برای توسعه مکانیزاسیون، توجه به برنامه ریزی لازم برای رونق بخشیدن به بازار ماشین ای کشاورزی در سیاست‌های بازرگانی کشور و انجام تحقیقات کاربردی در خصوص ماشین‌های مناسب برداشت زیتون برای ارقام بومی کشور به عنوان یک راهکار قابل توصیه است.

۴- از آنجایی که پاسخگویان تمایل به مکانیزه نمودن باع‌های خود دارند و برای مشارکت مالی نیز اظهار تمایل نموده اند، و با توجه به قانون برنامه توسعه کشاورزی که بر اساس آن تولید دانه‌های روغنی به عنوان کالاهای اساسی بخش کشاورزی می‌بایست مشمول خودکفایی قرار گیرد، در نظر گرفتن، ردیف اعتباری خاصی برای حمایت ویژه از توسعه باع‌های زیتون و انجام اقدامات حمایتی برای ارتقای درجه مکانیزاسیون و تامین اعتبار آن با پرداخت تسهیلات کم بهره قابل توصیه می‌باشد.

۵- تمرکز بر مساله آموزش و ارتقای افق فکری باغداران از طریق همکاری و هماهنگی دو نهاد تاثیرگذار (مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان رودبار و ایستگاه تحقیقات زیتون رودبار) و جهت گیری به سمت آموزش‌های حرفه ای و ترویجی به سمت اهداف بنیادی و توسعه ای تولید و مکانیزاسیون زیتون نیز قابل توجه و توصیه می‌باشد.

۶- ترویج و توسعه تشکل‌های صنفی و تشکیل تعاونی‌های اجاره ماشین آلات کشاورزی (همانند آنچه که در برخی از کشورهای آسیایی به اجرا درآمده است) و تجمعیع و هدایت منابع مالی پراکنده بهره بداران به سمت تولید و مکانیزاسیون زیتون نیز می‌تواند در این زمینه تاثیر گذار باشد.

(۶) منابع

- امجدی، افشنین و چیذری، امیر حسین، (۱۳۸۵)، وضعیت مکانیزاسیون کشاورزی در ایران، اقتصاد کشاورزی و توسعه، سال ۱۴، شماره ۵۵، صص ۱۵۵-۱۸۲.
- آمار ایستگاه تحقیقات زیتون، (۱۳۹۶)، رودبار.
- باقری، نیکروز و موذن، امیر عباس، (۱۳۹۱)، راهبرد بهینه برای توسعه مکانیزاسیون کشاورزی در ایران، ماهنامه بزرگ، شماره ۱۰۷۶، صص ۳۸-۴۰.
- بیگدلی، علی، زراء نژاد، علی، آسودار، محمد امین، بصیرزاده، هادی و براذران، مسعود، (۱۳۸۶)، بررسی توسعه مکانیزاسیون کشاورزی در استان همدان، مجله علمی کشاورزی، جلد ۳۰، شماره ۲، صص ۱۱۷-۱۳۱.
- پرهیزکاری، ابوذر و صبوحی، محمود، (۱۳۹۲)، تحلیل اقتصادی اثرات توسعه تکنولوژی و مکانیزاسیون بر تولید بخش کشاورزی استان قزوین، تحقیقات اقتصاد کشاورزی، جلد ۵، شماره ۴، صص ۲۳-۱.
- پیش‌بین، سیامک، محمدی، حمید و اجرایی، عبدالکریم، (۱۳۸۶)، بررسی مسائل و مشکلات مکانیزاسیون در منطقه جهرم، ماهنامه توسعه و بهره‌وری، سال ۲، شماره ۵، صص ۲۹-۱۷.

- ترکمانی، جواد و آذین فرد، یدالله، (۱۳۸۴)، تاثیر رشد مکانیزاسیون و صادرات بر اشتغال نیروی کار در بخش کشاورزی، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۳۶، شماره ۵، صص ۱۲۳۱-۱۲۲۳.
- جشاری، سهیلا و مرادی، ابراهیم، (۱۳۹۸)، تدوین راهبردهای توسعه اقتصاد کشاورزی نواحی روستایی استان سیستان و بلوچستان با رویکرد آینده پژوهی، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۸، شماره ۳(پیاپی ۲۹)، صص ۵۱-۶۶.
- دیبابی، محمدحسین، مضرنیا فومشی، کاظم و قربانی بیرگامی، مهدی، (۱۳۹۰)، بررسی وضع موجود مکانیزاسیون کشاورزی و ارائه راهکارهای توسعه آن(مطالعه موردی شهرستان بهبهان)، همايش ملی مدیریت کشاورزی، جهرم.
- رحیمی، رضا، یزدانی، سعید و محمدی نژاد، امیر، (۱۳۹۴)، ارزیابی آثار رفاهی سیاست مکانیزاسیون در تولید صنعت چغندرقند ایران (کاربرد رهیافت معادلات به ظاهر نامرتب پانل)، فصلنامه علوم اقتصادی، سال ۹، شماره ۳۰، صص ۱۲۱-۱۳۹.
- زینالو، علی اصغر، عرب، جهانگیر، مسچی، مهدی، ارجی، عیسی، عظیمی، محمود، وطن پور، علی، ضیائی، غلامرضا و هوشمند، داریوش، (۱۳۸۹)، برنامه راهبردی زیتون، گزارش پژوهه، موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج.
- صلواتیان، بابک، علینقی پور، بهروز، غلامی، مهران، علوی، حجت‌الله، آزادی گنبد، رضا، مجد سلمی، کوروش، روفی- گری حقیقت، شیوا، پورحقگو، فاضل، میرقاسمی، سیدتقی و باقری، فرید، (۱۳۸۷)، بررسی و مطالعه مکانیزاسیون در تدوین برنامه راهبردی تحقیقات چای، گزارش طرح، مرکز تحقیقات چای کشور، لاهیجان.
- عباسی، کامبیز، (۱۳۸۶)، توسعه مطلوب مکانیزاسیون کشاورزی، توجه ویژه بخش صنعت را می طلبد، ماهنامه دام، کشت و صنعت، شماره ۹۴، ص ۲۶.
- کریم، محمد حسین، سردار شهرکی، علی و حسینی، سید مهدی، (۱۳۹۷)، موافع توسعه روستایی از دیدگاه کشاورزان شهرستان هیرمند، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۷، شماره ۱(پیاپی ۲۳)، صص ۱۴۹-۱۶۶.
- لویمی، نعیم و الماسی، مرتضی، (۱۳۸۹)، چالش‌های مکانیزاسیون کشور و راهکارهای آن، ماهنامه بزرگ، شماره ۱۰۴۷، صص ۳۴-۳۸.
- الماسی، مرتضی، جوادی، ارزنگ و رحمتی، محمد هاشم، (۱۳۸۵)، شاخص‌های بنیادی در توسعه مکانیزاسیون کشاورزی، گزارش نهایی پژوهه، موسسه تحقیقات فنی و مهندسی کشاورزی، کرج.
- محمدی، محمدرضا، رهنما، مجید، ناصری، سعید و دشتی افجه، اکبر، (۱۳۸۹)، بررسی عوامل موثر بر مکانیزاسیون استان اصفهان، اولین همایش ملی مکانیزاسیون و فناوری‌های نوین در کشاورزی، اهواز.
- مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان رودبار، (۱۳۹۴)، اداره طرح و برنامه.
- مومنی، فرشاد، دشتبنایی، سارا و بانوئی، علی اصغر، (۱۳۹۶)، اهمیت بخش کشاورزی در حفظ تعادل اقتصادی- اجتماعی ساختار شهری و روستایی ایران، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۶، شماره ۴(پیاپی ۲۲)، صص ۱۷-۴۶.
- نجفی کانی، علی اکبر، شاهکوبی، اسماعیل و ملائی، معصومه، (۱۳۹۵)، پیامدهای اقتصادی و اجتماعی مکانیزاسیون کشاورزی در سکونتگاه‌های روستایی مورده:دهستان استرآباد جنوبی در شهرستان گرگان، فصلنامه اقتصاد فضا و توسعه روستایی، سال ۵، شماره ۲(پیاپی ۱۶)، صص ۷۳-۹۶.
- یوسف زاده، سعید و فیروزی، سعید، (۱۳۹۵)، مطالعه عوامل موثر بر توسعه مکانیزاسیون برونج در استان گیلان به روش دلفی، مهندسی بیوسیستم ایران، دوره ۵، شماره ۱، صص ۸۳-۹۲.

- Adekunle,A., (2015), **Agricultural Mechanization, An Action Plan for African Agricultural Transformation**, International conference about feeding Africa, 21-23 October, Dahaar,Senegal, retrieved 2018, from:

- www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Generic-Documents/Dakar_Report_-_Greenink_-_Draft.pdf.
- African Development Bank, (2016), **Feed Africa: Strategy for Agricultural Transformation in Africa**, retrieved 2018, from: https://www.afdb.org/.../Feed_Africa-Strategy_for_Agricultural_Transformation_in_...
 - Ayandiji A and Olofinlao O.T.,(2015), **Socio Economic Factors Affecting Adoption of Farm Mechanization by Cassava Farmers in OndoState, Nigeria**, IOSR Journal of Environmental Science, Toxicology and Food Technology (IOSR-JESTFT), Volume 9, Issue 3,pp. 39-45.
 - Baudron, F., Sims, B. G., Justice, S., Kahan, D. G., Rose, R., Mkomwa, S.,Gerard, B., (2015), **Re-examining appropriate mechanization in Eastern and Southern Africa: Two-Wheel Tractors, Conservation Agriculture, and Private Sector involvement**, Food Security, Volume 7, Issue 4, pp. 889–904.
 - Biggs, S. and Justice, S., (2015) ,**Rural and Agricultural Mechanization, a History of the Spread of Small Engines in Selected Asian countries**, Discussion paper 01443, retrieved 2018, from: http://csisa.org/wp-content/uploads/sites/2/2014/06/BiggsJusticeIFPRI_DP_01443.pdf.
 - Breuer, T., Bernneis, K. and Fortenbacher, D., (2015), **Mechanization-a Catalyst for Rural Development in Sub-Saharan Africa**, Rural 21, pp.16-19.
 - Challa, Tamrat Gebiso, (2016), **Prospects and Challenges of Agricultural Mechanization in Oromia Regional State-Ethiopia**, Policy Perspectives, American Journal of Agriculture and Forestry, Vol. 4, Issue. 5, pp. 118-127. ISSN: 10.11648/AMAF.2016.4.5.12
 - CEMA (European Agricultural Machinery), (2014), **Advancing Agricultural Mechanization (AM) to Promote Farming & Rural Development in Africa**, retrieved 2018, from: www.cema-agri.org.
 - FAO and UNIDO, (2011), **Investment in Agricultural Mechanization in Africa**, Agricultural and Food Report, retrieved 2018, from: <http://www.fao.org/3/i2130e/i2130e00.pdf>.
 - Food and Agri Strategic Advisory and Research (FASAR), YES BANK, German Agribusiness Alliance at OAV - German Asia-Pacific Business Association (GAA), (2016), **Farm Mechanization in India: The Custom Hiring Perspective**, retrieved 2019, from: https://www.yesbank.in/pdf/farm_mechanization_in_india_%E2%80%93_the_custom_hiring_perspective.pdf.
 - FFTC (Food and Fertilizer Technology Center), (2005), **Improving Small-farm Productivity through Appropriate Machineries: Small Farm Mechanization Systems Development, Adoption and Utilization**, FFTC Annual Report, No.13.
 - German Development Institute, (2016), **Food Security in Sub-Saharan Africa: A Fresh Look on Agricultural Mechanization, How adapted Financial Solutions Can Make a Difference**, retrieved 2019, from: https://www.die-gdi.de/uploads/media/Study_91.pdf.
 - Ghosh, Bidyut Kumar, (2010), **Determinates of Farm Mechanization in Modern Agriculture: a Case Study of Burdwan Districts of West Bengal**, International Journal of agricultural Research, Volume 5, Issue 12, ISSN.1115-2010.
 - Goyle, S.,(2013), **Mechanization Trends in India, Fourth World Summit on Agriculture Machinery**, December 5-6, New Delhi, India, retrieved 2019 from: ficii.in/events/21628/ISP/9Sanjeev-Goyle.pptx.
 - Gurung, T.R., Kabir, W., and Bokhtiar, S.M., (2017), **Mechanization for Sustainable Agricultural Intensification in SAARC Region**, retrieved 2019, from:

<http://www.sac.org.bd/archives/publications/Mechanization%20for%20Sustainable%20Agricultural%20Intensification.pdf>.

- Islam, I., (2010), **Farm Mechanization for Sustainable Agriculture in Bangladesh: Problems and Prospects**, retrieved 2018 from: <http://www.un-csam.org>.
- Kienzle, J., Ashburner, J.E and Sims, B.G., (2013), **Mechanization for Rural Development: A review of Patterns and Progress from Around the World**, Integrated Crop Management Vol., 20, retrieved 2018 from: <http://www.fao.org/docrep/018/i3259e/i3259e.pdf>.
- Kienzle, J. and Sims, B., (2015), **Strategies for a Sustainable Intensification of Agricultural Production in Africa**, Open Meeting of the Club of Bologna.
- Milan EXPO 2015, 21 September, retrieved 2018 from: <http://www.clubofbologna.org/en/meetings-proceedings.php?ANNO=2015>
- Krejcie, R.V., & Morgan, D.W., (1970), **Determining Sample Size for Research Activities**, Educational and Psychological Measurement, Vol.30, pp.607-610.
- Mansinho, M.I, Lucio, C.N. and Henriques, P.D.S., (2011), **Attitudes, Behaviors and Motivations for Mechanization in Small Scale Portuguese Agriculture**, retrieved 2018 from: Web: www.cefage.uevora.pt.
- Mrema, G., Soni, P. and Rolle, R., (2014) ,**A Regional Strategy for Sustainable Agricultural Mechanization: Sustainable Mechanization across Agri-food Chains in Asia and the Pacific Region**, FAO, RAP Publication, 24, retrieved 2018 from: www.fao.org.
- Negrete, Jaime Cuauhtemoc, (2014), **Rural Poverty and Agricultural Mechanization Policies in Mexico**, Journal of Agriculture and Environmental Sciences, Vol. 3, Issue 1, pp. ۴۵-۶۶.
- Owombo P.T., Akinola A.A., Ayodele O.O. and Koledoye G.F., (2012) ,**Economic Impact of Agricultural Mechanization Adoption: Evidence from Maize Farmers in Ondo State, Nigeria**,Journal of Agriculture and Biodiversity Research, Vol.1, Issue 2, pp. 25-32.
- Rahman, S. A. and Lawal, A. B., (2003) ,**Economic Analysis of Maize-based Cropping Systems in Giwa Local Government Area of Kaduna State, Nigeria**, An International Journal of Agricultural Sciences, Science, Environment and Technology,Vol. 3,pp.139-148.
- Verma, Mrinal and Ashok Tripathi ,(2015),**Perspective of Agricultural Mechanization in Supaul District of North Bihar**, A Research, IOSR Journal of Agriculture and Veterinary Science (IOSR-JAVS),Volume 8, Issue 8 ,pp.04-12.